Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25983
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ecclā q̃ dr̃ sophia dedicat̃. ēsulatu ēstantii decimo. ⁊ iuliani cesaris tcio. ⁊v̄ die februarii
mēsis. Iudoriusq; enī cū sedisset ī sede illa pus. uocē q̃ ubiq; uulgata ē. ptulit dicēs. Pat̃ ⁊ filius
eusebis. Ista duo ḡca ūba. duūsos habent ap̄ grecos intellectus. Arsebis enī dr̃ ⁊ ipa ⁊
sine cultu. eusebis dr̃ ⁊ pius ⁊ bene colens. Cūq; diuisset hec ūba. ūba generat̃ ī ppto.
q̃si pat̃m diuisset ipiū. filiū ū piū. Quo facto. noluit inq̃ ūbari ad ea q̃ diuī. pat̃ enī ⁊ se
bis est q̃ nullū colit. filius hic eusebis q̃ colit patrē. Hec cū diuisset eu dorius ūba q̃dē
sedata ē. multus rursus cōpleuit ecclam. ⁊ hinc hacten illud dictū cū derisione pman
sit. His enī heresiarche seductionib sermonib q; uacantes ecclam laceraf. Hum q̃
ūnunū etiā synodus ēstantinopolitana ē finita. SOZOMENUS.

IOIT enī ⁊ ei soci ñ cessabant ſ; ēgregari antiochie que eis dudū placuerant destru
ebant. ⁊ ex ēscriptione que arimino/ēstantinopoli fuerat lecta. nomī similitudi
nis abscudere nitebant. ⁊ pōnia substantiā atq; uoluntatē dissimile esse pat̃ ap̄ filiū.
⁊ ex ñ existentib factū inducebant. sic arrio primo placuerat. qb enī ēsentiebant.
Is enī ex p̄ arriū pm ap̄ his nominib uti psūpsit. Quapp̄ ⁊ sine do uocabat̃. eq;
sequaces dissimiles ⁊ ñ existentiales s dicti. abhis q̃ antiochie ēsubstantialitatē
ēsentiebant. Hos q̃ dū regrederent cultores sucem ēculu eur ī expositione fidei suę dīn ex
do filiū dicentes. dissimile ⁊ ex ñ existentib nominare p̄sumerent. his sermonib respon
debant. Sic dictū ē dīn ex do. sic habet̃ ap̄ aplin. omia aut̃ ex do. Vni q̃ omnū etiā filius.
⁊ ppterea positū ē in expositionib sedīn scripturas. SOCRATES.

HUIUS ūbi pncepsit fuit gregorius laodicenus epc. Qui cū talia docere ignorauit quēadmo
dū apli. p̄ peccatis superiore tēpore origenes latē examinatus atq; intpretat̃ sit. Solom.
xl. INTERA dū ad huc athanasius celarē georgius alexandria crudelū paganos afficiebat.
⁊ adūsantes sibi ⁊ ēpanos. Vtrosq; enī cogebat ad suā uenire sententiā. ⁊ respuentes af
ficiebat. Erat enī ap̄ sapientes odibilis. q̃si despiciens eos. ⁊ iudicib impans. ap̄ pplm ū
q̃si tyrannus. ⁊ ult̃ potentes elatus. Precipue tam paganos oppmebat. q̃s sacrificare
⁊ pānas festiuitates agere prohibebat. Te enī milites ⁊ egyptios armatos in ciuitatē
ītduxit. Imagines ⁊ ornamēta abstulit tēplorū. qd̃ ei p̄ea causam necis adduxit. Cyrillo
siq̃dē deposito sicuti pdictū ē. apphendit ierosolimorū ecclam hertinus. ⁊ p̄ eū hera
clius p̄quē hylarius. Hos enī tē illā ecclam gubnasse precepit usq; ad impiū Theodosii
pncipis. q̃ndo rursus cirillus ad ppām reneauit ecclam. xli. SOCRATES.
gtē macedonius ēstantinopolitana pulsus ecclā. dapnationē ñferens. quiescere
respuebat. Declinauit enī ad ex parte q̃ ap̄ seleuciā acatiū cū socis deposuerant.
misitq; legationē ad sophronium ⁊ eleusiū. q̃tenus defenderent expositā p̄ nicenam
ochia fidē. ⁊ p̄ea seleucia roboratā. ⁊ similis substantie fidē diuulgandā. et cō
monuit. Adquē ēcurrēt multi familiarū. q̃ nē macedonium ab eo uocauit.